

TISKOVÁ ZPRÁVA - ČESKÁ HUDEBNÍ RADA

30. 9. 2019 se konalo neformální setkání mladých umělců, především studentů posledních ročníků Pražské konzervatoře, se zkušenými umělci a experty na téma KARIÉRA HUDEBNÍKA – PŘEDSTAVY-REALITA-MOŽNOSTI. Akce byla iniciována Českou hudební radou a rovněž za účelem výzkumného úkolu DKRVO IDU Uplatnění na trhu práce. Konala se ve spolupráci s Pražskou konzervatoří.

Záměrem setkání, jak naznačuje název, bylo porovnat si formou rozhovoru představy a očekávání studentů a začínajících umělců s realitou a požadavky praxe.

Zájem byl nad očekávání, polovina zájemců musela být odkázána na případně pozdější obdobnou akci z důvodů kapacitních (tři plné učebny uspořádané formou kulatých stolů, z toho dva věnované tzv. vážné hudby a jeden hudbě populární).

Česká hudební rada záměrně oslovila experty a umělce s různými kombinovanými profesními zkušenostmi z hudebního provozu. Diskuse se účastnili (abecedně): dlouholetý ředitel Severočeské filharmonie Teplice, manažer Asociace symfonických orchestrů a sborů ČR, Asociace hudebních festivalů ČR, aktuální prezident CHR a pedagog managementu Roman Dietz; cembalista, odborník na dobovou interpretaci a pedagog self- managementu na JAMU Martin Hroch; vynikající violoncellista, majitel agentury Triart Management a pedagog AMU Jan Páleníček; všestranný skladatel, muzikolog, pedagog AMU, producent a rozhlasový režisér Michal Rataj, sopranistka Lucie Silkenová; majitel agentury a vydavatelství, muzikolog a pedagog managementu Jiří Štílec.

Z oblasti populární hudby saxofonistka a zakladatelka poradenského projektu MusicDok Annie Black Černá; zpěvák, textař a všestranný skladatel Boris Carloff; herec, zpěvák, saxofonista a klarinetista, aranžér a kapelník Original Vintage Orchestra Petr Kroutil; nezávislý producent, zakladatel EuroConnections, MoveFestival a Institutu moderní hudby, vicepresident České hudební rady Jaroslav Raušer a muzikálová zpěvačka a finalistka Super Star Veronika Stýblová-Slatinská.

Facilitátory jednotlivých stolů byli: skladatel, PR manažer a aktuálně pedagog managementu Tomáš Krejča; muzikoložka, ředitelka mezinárodní soutěže sonic art Musica nova, tajemnice České hudební rady Lenka Dohnalová a Jaroslav Raušer.

Diskutovány byly tématické okruhy dalšího vzdělávání doma i v zahraničí, skladatelská praxe, agenturní a orchestrální praxe, self-management. Byla umožněna jedna výměna u diskusního stolu. Ukázalo se, že kdyby experti ve svém nabitém programu našli více času, diskuse by mohly být celodenní.

Dílčí závěry jednotlivých stolů byly shrnuty v Koncertním sále Pražské konzervatoře. Dva stoly v oblasti tzv. vážné hudby došly k obdobným závěrům, kruh populární hudby zaznamenal určité typické odlišnosti.

Všechny diskusní kruhy došly k závěru, že dnes mnohem více než dříve nestačí zvládnutí nástroje nebo hlasu apod., ale z důvodu vysokého převisu nabídky nad poptávkou je třeba se věnovat osobnímu rozvoji, vzdělání, sebepoznání a budování vztahů a podpůrných komunit už během studia. Pečlivě vybírat i školení v zahraničí, protože na jedné straně je nabídka relativně velká, ale z mnohých umělců se stávají věční návštěvníci různých workshopů a studijních pobytů a může to vést k roztržitosti vlastního projevu nahrazovaného intelektuálními konceptuálními komentáři i neexistenci kvalitního osobního života. Informace a školení nechybí, ale je potřeba zjistit, který typ kariéry je „pro mne“ a zajímat se. V populární hudbě je důležité sladit image a vlastní osobnost, v čemž pomůže vhodně zvolený mentor a kouč.

Shoda také byla v důrazu, který kladl např. M. Rataj na všestrannost vlastního vzdělávání, které se vždy ve vlastním projevu, zejména tvůrčím, projeví a umožní lépe vidět příležitosti, které se často nacházejí „na okraji“ mainstreamu nebo tzv. „mezi“ apod., zkrátka vidět, nebo si vytvořit oblast tzv. „modrého oceánu.“

Zdůrazněn byl také u všech stolů více proaktivní přístup. Využít času studia k propojování s dalšími studenty i mimo obor hudby, koncipovat vlastní projekty, zkoušet nové věci, nebrat studium managementu pouze formálně, ale jako v zahraničí si v tomto testovat své schopnosti a nacházet vhodné partnery už při studiu. V kruhu populární hudby použili klíčové formulace „dělat vlny“, přinést „přidanou hodnotu“, komunikovat se zahraničím sice fakticky seriózně, ale také s humorem...

Co se týče praxe orchestrů, Roman Dietz podtrhl, že je třeba si osvojit během studia znalost orchestrálního materiálu, protože v praxi jsou velmi krátké časy na zkoušky skladeb, dále je potřeba vědět, že umělec i jako zaměstnanec musí být časové i sociálně flexibilní, že orchestr je společenství, v němž je třeba vzájemně vycházet. Absolventi jsou často překvapeni tímto „náporcem“ praxe.

Všechny diskuse se také shodly na důležité schopnosti a také kontrole sebe prezentace, zejména na sítích. Využití technologií na kvalitní osobní stránky, fotodokumentaci, nahrávky. Producenti dostávají velké množství nabídek, ale kvalitní vlastní sebe prezentace nevyřadí hned v prvním kole zájmu, i když v praxi experti potvrdili, že řada konkurzů probíhá formálně. Proto dalším jasným doporučením ze všech diskusí byla vytrvalost a hlavně uvědomění, jestli je náročná umělecká praxe skutečně „moje volba“ a pokud není, raději změnit beze studu profesi.

Co se týče prosazování nové hudby, na jedné straně, samozřejmě, experti upozorňovali na bariéry a podmínky (autorské a nakladatelské poplatky, systémová práce v budování komunity a práce s publikem), na druhou stranu byly uváděny i kladné příklady, které většinou spočívají v rozmyšlené kombinaci známého a neznámého.

Zejména v populární hudbě zaujalo také téma self-managementu a poradenství, které se v posledních letech hodně rozvíjí, zejména díky technologiím. Právě self-management je spjat s některými profesemi, kde funguje (skladatelé, oblast jazzu apod.), ale je spojen i s budováním podpůrných i mezinárodních komunit, k čemuž pomáhají právě i technologie.

Česká hudební rada i Pražská konzervatoř se shodly, že by bylo dobré v tématu pokračovat už proto, že na akci se nemohla účastnit celá řada dalších zájemců a formát zaujal. Česká hudební rada tedy tímto děkuje Pražské konzervatoři za vstřícnost a nalezení „společné řeči.“

